

BIELKA (1) *sb f*

bielka a. bielka.

G pl bi(e)lek.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Futerko z wiewiórki: twoy pan niechczial poslow mich przepuścycz przez ziemye swą do Moskwj ktorem ya chczial pollacz dla rzeczy kořmatich yako dla soboly byelek LibLeg 11/10.

Cf BIELICA

LZ